

عنوان مقاله:

تاثیر معماری بر برنامه درسی پنهان

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی معماری، شهرسازی، عمران و محیط زیست (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

مهدی ارژمند - دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

برنامه درسی پنهان بعد غیرقابل پیش بینی یادگیری است. بخشی از آموزه های هر آموزشگاهی، اعم از مدارس و دانشگاه ها و تمامی موسساتی که وظیفه آموزش را برعهده دارند، توسط معلمان و کتاب ها و برنامه ریزان آموزشی به دانش آموزان منتقل می شود؛ اما بخش مهم دیگری که در یادگیری دانش آموزان نقش ایفا می کند آموزه های قصد نشده محیطی است که عموماً از سوی برنامه ریزان و نظام آموزشی مغفول می ماند. بدیهی است شناخت این جنبه از یادگیری و استفاده از آن، عوامل آسیب زای محیط های آموزشی را کاهش داده و بازده فراگیران را بالا می برد. این موضوع در چند دهه اخیر بسیار مورد توجه نظریه پردازان و برنامه ریزان حوزه آموزش بوده و هر یک از زاویه متفاوتی آن را مورد بررسی قرار داده اند ولی در کشور ما پژوهش های کمتری در این باره صورت گرفته است. هدف این پژوهش در گام نخست روشن کردن چیستی این آموزه ها و چگونگی تاثیر آن ها بر دانش آموزان و همچنین عوامل موثر بر تقویت و کاهش این تاثیرات است، و در گام دوم بررسی نقش معماری به مثابه عامل کنترل کننده محیط فیزیکی می باشد. نتایج حاصل از پژوهش حاضر نشان می دهد ویژگی هایی مانند نحوه چیدمان کاربری ها در پلان، نحوه چیدمان مبلمان در هر مکان، انعطاف پذیری فضاها، تعبیه فضاهایی با تعریف کاربری نامعین که برحسب نیاز توسط افراد تعریف می شوند، رنگ و بافت و مصالح هر بخش از معماری، وجود گیاهان و ... هرکدام تداعی کننده حس هایی مانند تعلق و تشخص و تسلط و برابری است که هر یک از این حس ها آثار تربیتی از جمله مسئولیت پذیری، مشارکت، تحرک، کارگروهی و اعتماد به نفس در پی خواهند داشت.

کلمات کلیدی:

معماری مدارس، برنامه درسی پنهان، محیط فیزیکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1359286>

